

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Victoria Velasquez (EL)
Victoria.Velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 3645
27. maj 2021

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 29. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 411 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL).

Spørgsmål nr. 411:

”Vil ministeren redegøre for provenuvirkningen ved at fjerne sanktionsreglerne på områderne sygedagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse i hhv. jobafklarings- og ressourceforløb? Dette bedes opgjort i umiddelbar virkning, efter tilbageløb, efter tilbageløb og skat, og efter tilbageløb, skat og adfærd. Dette bedes opgjort for alle årene 2021-2025 samt i varig virkning. Der bedes her anvendt 2021-niveau og faste 2021-priser. Ministeren bedes eksplicitere hvilke adfærdseffekter, der indregnes, og hvis flere adfærdseffekter indgår, bedes ministeren dekomponere adfærdsvirkningen, således, at de enkelte adfærdseffekters bidrag til provenuvirkningen er ekspliciteret. Ministerens bedes også oplyse arbejdsudbudsvirkningen ved ændringen. For samtlige adfærdseffekter bedes ministeren oplyse, hvilken empiri antagelserne om adfærd bygger på. Besvarelsen bedes opgjort på hver af områderne.”

Svar:

Den danske velfærdsmodel bygger grundlæggende på princippet om ret og pligt, hvor sociale rettigheder og hjælp fra det offentlige er knyttet sammen med pligter.

Det er derfor en grundlæggende betingelse for hjælp, at personen og dennes eventuelle ægtefælle står til rådighed for arbejdsmarkedet, hvilket vil sige, at man aktivt udnytter sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Det er således en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, at man står til rådighed.

Personer, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, ledighedsydelse eller ressourceforløbsydelse, og som ikke opfylder deres pligt til at stå til rådighed, bliver sanktioneret, hvis de uden rimelig grund fx udebliver fra deres tilbud eller fra en samtale i jobcenteret. Der er særlige værnsregler for personer, der er visiteret aktivtparate eller som modtager ledighedsydelse eller ressourceforløbsydelse, når det skal vurderes, om de skal have en sanktion.

Det er ikke muligt at beregne de økonomiske konsekvenser af at fjerne sanktionsreglerne på ledighedsydelse eller ressourceforløbsydelse, da det tilgængelige data på områderne ikke er valideret. Derudover skal jeg bemærke, at der ikke findes regler om sanktioner i sygedagpengeloven, men derimod regler om, at retten til sygedagpenge i visse situationer bortfalder. Det er ikke muligt at beregne de økonomiske konsekvenser af en afskaffelse af disse regler, da det tilgængelige data ikke er valideret.

Ydelsesmodtagere i kontanthjælpssystemet sanktioneres årligt for knap 85 mio. kr. (2021-pl.), svarende til 40 mio. kr. efter skat og tilbageløb. Det er ikke muligt at regne adfærd på en afskaffelse af sanktionsreglerne, da der ikke er tilstrækkelig sikker viden om effekterne af sanktioner for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Jeg vil gerne understrege, at sanktionsreglerne har til formål at sikre, at personer, der modtager ydelser lever op til kravet om at stå til rådighed, og forbedre personens mulighed for hel eller delvis at komme i arbejde eller uddannelse. Jeg mener derfor, at det er vigtigt at fastholde sanktionsreglerne, da de udgør en væsentlig del af princippet om ret og pligt i vores beskæftigelsessystem.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister